

Treballar per una democràcia sana, és contribuir a l'enderrocament del feixisme internacional.

L'IDEAL

FRANQUEIG CONCERTAT

(Segona època) Any II-Núm. 84 Setmanari afíliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya Preu 25 céntims
LLEIDA, divendres 1 d'octubre de 1937. Redacció i Administració: Blondel, 60. Telèfon 1221

TEMES D'ACTUALITAT

Més sobre el Front Popular Antifeixista

La plausible iniciativa sorgida a Lleida ha transcendit fora dels límits del nostre terme municipal. La premsa de Catalunya se n'ha fet ressò i els seus comentaris, com era de preveure, han estat tots encomiàstics. A hores d'ara, el nostre exemple ja ha tingut imitadors i no ens sorprendria que el moviment s'extengués ràpidament. Tot això significa que, almenys en el propòsit inicial, hem entrat en la bona via, i ara, el que interessa, és que el pensament no es malogri ni es disvirtui, puix seria una responsabilitat enorme per a tots els sectors que integrem el Front, que per un o altre motiu una idea tan noble i esperançadora sofrís alguna desnaturalització.

Es per això, precisament, per amor al Front, que convé seguir atentament la seva actuació, per a ajudar els companys que hi treballen posseïts del major entusiasme, i amb l'esforç conjunt procurar que respongui al que tots n'esperem: una normalització en tots els problemes plantejats per la guerra a la reraguarda, de manera que les iniciatives del Govern i l'obra de les autoritats trobin, en el Comitè del Front, un conseller responsable en la tasca a portar a cap.

No es podrà dir que els companys del Comitè no són actius, ans al contrari. A través de la informació publicada en els diaris locals, ens adonem que gairebé diàriament es reuneixen. Les ponències estudien els respectius problemes i en ple es discuteixen i aproven. Suposem que aqueixa tasca aviat restarà enllestida i que, tot seguit, els acords de principi transcendiran a la pràctica en resolucions concretes. S'ha de fugir del perill de fer massa literatura política, empresa relativament fàcil; s'ha d'entrar, en canvi, en el problema inajornable dels abusos que en molts pobles s'han comès, on les disposicions dels Governos han estat oblidades o burlades; s'ha de portar el nostre esperit de concòrdia als pobles que, per un o altre motiu, l'han perdut; s'ha de fer una tasca pacificadora, imposant-la on calgui, puix sense satisfacció interior en

tots els sectors, no es farà res viable. El dia que se sàpiga que un Ajuntament mal constituït, o un Sindicat que feia política, o una incautació mal feta, o un poder personal intolerable han acabat per obra del nostre Comitè, s'haurà iniciat la veritable tasca que, al nostre entendre, s'ha de realitzar.

Una de les coses més urgents és sentar la ma als veritables abusos que es cometen en el ram de l'alimentació i articles de primera necessitat. Avui, gairebé està tot taxat. Però, els preus fixats, es compleixen? Per més bona voluntat que es tingui, i per més cura que es vulgui posar en dir les coses, hem de dir que no es compleixen, amb indignació dels que tenen ocasió de comprovar-ho. Aquests dies, per exemple, s'ha donat el cas que una comissió d'industrials necessitats de sucre, ha estat a Barcelona per a proveir-se'n. Han anat directament a la font, i, al preu de taxa, n'han pogut trobar l'un per cent del que en necessitaven per les seves indústries. En canvi,—diuen—si s'han conformat a pagar el sucre tres vegades més car del preu taxat, n'han pogut adquirir el que han volgut, en altres llocs gens amagats.

Els comentaris dels que ho han tocat d'aprop, ja us els podeu imaginar: no són gens agradables, i, el que és més sensible, la culpa que això passi, moltes vegades se la carrega el just pel pecador. Com a resultat d'això, tots els articles que per la seva elaboració necessitin sucre, hauran de pujar de preu. Seria molt convenient que el nostre Comitè Popular Antifeixista s'informés degudament, cosa no difícil. Si abusos i anomalies han ocorregut, seria una brillant tasca contribuir al seu aclariment. I el públic, en sentir-se emparat, veuria que totes les il·lusions que hem posat en la tasca del Front Popular Antifeixista, estan justificades.

I qui diu el sucre, diu altres coses. El Conseller municipal de Proveïments ha fet públic que d'ara endavant, el preu del carbó vegetal serà de cinc pessetes els deu quilos. No hi tenim res a dir, car hi ha coses inevitables en l'anormalitat actual, i tots compremem que, donada l'escassetat de l'article, les dificultats i encariment dels transports, els preus

dels jornals, i altres factors, vingui l'encariment. Però digueu-nos: per què una col ha de valdre una pesseta i un raim seixanta o setanta céntims, això és, tres o quatre vegades més que un any enrera? No serà pas perquè els propietaris (!) hagin apujat l'arrendament, o les contribucions i impostos siguin més crescuts; per a justificar l'augment de preu, no hi ha més que la general elevació del cost de la vida, i això autoritzaria una alça de preu del 25 o del 50 per cent, però no del 300 per 100.

Una política severa en el ram de proveïments; una normalització en la vida municipal; un apaivagament en les miserables pugnes locals, destruint el poc que resta del nou caciquisme aparegut en els primers mesos; una aplicació estricta de la legislació de la Generalitat sobre l'usdefruit de la terra; un desarmament complet, moral i material, de la reraguarda: heus ací els problemes més urgents que reclamen l'atenció del Comitè, que, per gaudir de la nostra confiança, té plena autoritat per a aconsellar solucions exemplars a les autoritats competents.

La Comissió de Responsabilitats

El *Diari Oficial* de la Generalitat ve publicant fa dies les sentències recaigudes amb motiu de la provisional confiscació de béns a ciutadans suspects de concomitànies amb els facciosos.

Es curiosa i instructiva la lectura de les seves resolucions, perquè demostra una imparcialitat i un desapassionament enormes, que són les característiques indeclinables en l'actuació de la justícia.

La major part de les sentències són absolutòries, amb reintegració dels béns provisionalment retinguts pels Comitès locals o Ajuntaments. Moltes vegades, la resolució favorable recau en persones de noïdria significació de dreta, mo-

tiu que per la Comissió mai no es considera suficient per a imposar sancions de cap mena, ni tan sols contribucions extraordinàries de guerra. Per home de dreta que se sigui, si no s'ha abandonat el lloc d'habitual residència, si es demostra que l'interessat tractava bé els treballadors, si no hi ha proves de col·laboració amb els facciosos, la sentència és favorable sempre, i s'ordena que cases, terres, comptes corrents siguin totalment reintegrats. Hi ha el cas d'un Ateneu Cultural de la C. N. T., que s'havia apropiat una casa d'un home de dreta, i ara ha hagut de desallotjar l'edifici i retornar-lo al seu antic propietari, home religiós, però bona persona.

Quan la condició de facciós resta provada, sigui per haber desempenyat càrrecs públics en temps de la Dictadura, o per haver fet propaganda contra el règim, o per pertànyer a associacions de tipus feixista com la Ceda o Unió Patriòtica, la incautació de béns es fa sempre. Però en aquests casos, és la Generalitat qui se'ls apròpia, i no els Ajuntaments ni Col·lectivitats. En un cas, una Col·lectivitat s'havia quedat amb les terres d'un cacic d'Esparraguera, i ara la Col·lectivitat ha hagut de cedir-les a la Generalitat.

L'actuació de la Comissió de Responsabilitats, presidida per Marí Barre, actua, doncs, en un pla de justícia absoluta, sense el menor afany de fer mal, ans al contrari, decantant-se per la benevolència sempre que troba un motiu. Per nosaltres, homes d'Esquerra, és això un motiu de satisfacció. Si es compara com s'entén l'administració de justícia en mans dels nostres homes, amb la manera com s'havia practicat fins ara, es veurà la diferència al vostre favor. La Comissió de Responsabilitats és una garantia de justícia, i tothom que estigui net de culpa no ha de tenir el menor dubte que, si està encartat, no li ha de passar res.

Reglamentàriament han tornat a obrir-se els Parlaments de Catalunya i de la República.

De l'alt patriotisme dels parlamentaris, cal esperar-ne una tasca digna dels moments actuals.

AE

ARCHIVOS ESTATALES